

Popor confuz – misiune ratată

22 decembrie 2004

Gili Cârstea

Suntem uimiți de orbirea savanților lui Israel, care făcuseră din cercetarea Scripturilor scopul vieții lor, și totuși nu reușeau să descopere în lege pe Cel despre care vorbea legea și care acum era în mijlocul lor.

Felul în care explicau învățătorii evrei Scripturile, repetarea nesfârșită de proverbe și povești, L-au făcut pe Isus să rostească cuvintele: „Când se apropie de Mine, poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lor este departe de Mine.” Ei efectuau în curtea templului toată suita de ceremonii. Ei aduceau jertfe care erau tipul Jertfei celei mari, spunând prin ceremoniile lor: „Vino, Doamne!” Și totuși, Hristos, Cel pe care Îl reprezentau toate aceste ceremonii, se afla printre ei, dar ei nici nu L-au recunoscut, nici nu L-au primit (6T, pag. 249).

Astăzi biserica respectă cu rigurozitate ceremoniile sfinte, predică învățăturile lui Isus și a construit o vastă rețea de binefacere și ajutor medical, iar misionarii noștri pătrund în cele mai neospitaliere medii sociale cu solia adventă. Între timp, nutrim o speranță secretă că în viitorul nu prea îndepărtat se va revărsa peste biserică Duhul Sfânt în ploaia târzie, care se va manifesta printr-un elan evanghelic de neoprit, iar „lucrarea” se va încheia prin triumful mișcării advente. Nu avem urechi de auzit că ploaia târzie nu este nimic altceva decât „un învățător al neprihănirii,” așa cum au încercat să ne învețe mesagerii Domnului „cu acreditare divină.” Ca și strămoșii noștri spirituali, ploaia târzie este printre noi, nevăzută, nerecunoscută, neapreciată și astfel, inefficientă. Între timp, ne rugăm în fiecare săptămână de rugăciune să trimită Domnul făgăduința Duhului.

Dacă, așa cum spune sora White, toate ceremoniile erau un tip al lui Hristos, nu ar fi înțelept să ne întrebăm astăzi dacă noi înțelegem mai bine ca fariseii că toate elementele sistemului ceremonial îl reprezintă pe Hristos? Înțelegem noi mai bine ca ei că Isus era templul acela ridicat pentru ca Dumnezeu să locuiască în el? Ei priveau cu mare stimă templul din Ierusalim, dar nu erau dispuși să accepte că el nu era decât o pildă. Noi, care suntem însărcinați să spunem lumii că foarte curând sanctuarul urmează să fie curățit, și care ne-am găsit identitatea în tainicele cuvinte din Daniel 8,14, înțelegem noi mai bine ca ei realitatea din spatele sanctuarului? Înțelegem noi de ce a fost nevoie să vină printre noi „Dumnezeu descoperit în trup?”

Un popor căruia i s-a încredințat taina lui Dumnezeu în doctrina sanctuarului nu ar trebui să risipească timpul cu nimic altceva, dacă dorește, așa cum declară foarte vocal, să contribuie la bunăstarea și fericirea gloatelor planetare.